

rettiget til at gjøre andre i mine Tanker ligesaa eller næsten ligesaa paatrængende Forandringer. Jeg vil haabe, at disse Forandringer virkelig ere paatænkte, ere forudsatte af Regjeringen, men at kun ingen udtryffeligt Udtalelse derom har fundet Sted. Jeg vil haabe, at Regjeringen vil kunne besvare mit næste Spørgsmaal med Ja, skjøndt det er aldeles vist, at der ikke i Kundgjørelsen er udtalt Noget derom; men der er jo overhovedet flere Ting, som Kundgjørelsen ikke har udtalt sig om, og som jeg ikke kan betvivle, det ligesuldt er Regjeringens Hensigt, at ville forandre. Regjeringen har saaledes heller ikke udtalt sig om, hvor de paatænkte Stænder skulle møde. De have, som bekjendt, hidtil indtil videre mødt i Slesvig, men man maa antage af en kongelig Ytring, at være berettiget til at betragte det som et Tilfald, at Forsamlingerne i Fremtiden ikke skulle afholdes i Slesvig, men derimod i Flensborg; derom indeholder den kongelige Kundgjørelse Intet; jeg er imidlertid vis paa, at det umuligen kan være Regjeringens Hensigt igjen at sammenkalde de paatænkte Stænder i Slesvig, men at man vil sammenkalde dem i Flensborg. Men staaer det fast, og Regjeringen desuagtet ikke har udtalt Noget derom i Kundgjørelsen, saa forekommer det mig, at det ligger nær at slutte, at der ogsaa kan være flere andre lignende Ting, som Regjeringen i den kongelige Kundgjørelse har undladt at udtale sig om, fordi den har meent, at de saaldt af sig selv. Det skulde glæde mig, hvis det maatte være Tilfældet f. Ex. med Hensyn til det Medlem for Kiøls Universitet, som hidtil har havt Sæde i den slesvigiske Stænderforsamling, og jeg tør maaffee formode, at det er Tilfældet, da jeg ikke kan skjønne, hvorledes det med Samvillighed kunde tillades, at en Embedsmand fra en fremmed Stat tog Sæde i den slesvigiske lovgivende Stænderforsamling. Der er heller ikke derom udtalt Noget i den kongelige Kundgjørelse, men hvad der heller ikke er udtalt Noget om, og hvad jeg dog haaber, Regjeringen maa være enig med mig i, at der maa ske en Forandring med fra det, som tidligere fandt Sted, det er med Hensyn til de Dele af Slesvig, som hidtil have været repræsenterede i den holsteenske Stænderforsam-

ling, men som jeg antager nu ikke alene bør, men ogsaa ville blive repræsenterede i den slesvigiske Stænderforsamling. Jeg har her tilladt mig som saadanne Dele af Slesvig, hvis Repræsentation efter min Overbeviisning bør finde Sted i den slesvigiske og ikke i den holsteenske Stænderforsamling, for Kortheds Skyld kun at nævne de danske Dele af Rendsborg, nemlig Altstadt eller Gammelstad og Kronværket; jeg siger for Kortheds Skyld, fordi jeg vel ved, at det ikke er udtømmende, da der paa Rendsborgs Grund tillige ligger enkelte Stæder, om hvilke det Samme maatte være Tilfældet. Det Samme maatte gjælde om de danske Dele af Rendsborg, der fra urmindes Tid have tilhørt det danske Hertugdømme Sønderjylland, det maatte naturligtvis gjælde om de af mig dernæst fremhævede Districter, Sognesogderiet Raumort og Byen Krummenort, om hvilke det er bekjendt, at det er ikke mere end omtrent halvandet hundrede Aar siden, at de indgik den meget løse Forbindelse, hvori de hidtil gjennem endeel af Rendsborg have staaet til Holsteen. Det er en meget løs Forbindelse, da den kun har fundet Sted i enkelte Dele og ikke i alle Henseender; ved et vistnok paa Grund af disse Omstændigheder uforklarligt Misgreb maatte de imidlertid ifølge Stænderanordningen af 15de Mai 1834 vælge Deputerede til Stænderforsamlingen i Holsteen. Jeg kan ikke antage, at den nærværende Regjering vil lade disse Dele vedblive at deeltage i Valget af en Stænderdeputeret til en fremmed Stat, men derimod henvise dem til det Valg, som er det naturlige for dem. I den Anledning er det, at jeg har tilladt mig, at stille den anden Forespørgsel, der lyder saaledes:

Er det ikke Regjeringens Hensigt ved de paatænkte nye Stændervalg at foranledige, at de danske Dele af Rendsborg (d. e. Altstadt og Kronværket) samt Sognesogderiet Raumort og Byen Krummenort repræsenteres i den slesvigiske, istedetfor — som tidligere — i den holsteenske Stænderforsamling? Skulde — imod Formodning — det Modsatte være Regjeringens Hensigt, finder den sig da ikke opfordret og forpligtet til at erklære, at hine Landsdeles Repræsentation i den holsteenske